ESIMESE ASTME KOHTU MÄÄRUS (seitsmes koda)

2. juuni 2009 *

Kohtuasjas T-47/03 DEP,

Jose Maria Sison, elukoht Utrecht (Madalmaad), esindajad: advokaadid J. Fermon, A. Comte, H. Schultz ja D. Gürses,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: M. Vitsentzatos ja M. Bishop,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

mille esemeks on Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 11. juuli 2007. aasta otsusega kohtuasjas T-47/03: Sison *vs.* nõukogu (kohtulahendite kogumikus ei avaldata) nõukogult hageja kasuks välja mõistetud kohtukulude suuruse määramine,

EUROOPA ÜHENDUSTE
ESIMESE ASTME KOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: koja esimees N. J. Forwood (ettekandja), kohtunikud D. Šváby ja E. Moavero Milanesi,

kohtusekretär: E. Coulon,

on andnud järgmise

määruse

Asjaolud, menetlus ja poolte nõuded

1 Esimese Astme Kohtu kantseleisse 6. veebruaril 2003 saabunud hagiavaldusega esitas hageja J. M. Sison hagi, milles palus esialgu esiteks tühistada osaliselt nõukogu 12. detsembri 2002. aasta otsuse 2002/974/EÜ, millega rakendatakse määruse (EÜ)

nr 2580/2001 teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks artikli 2 lõiget 3 ja tunnistatakse kehtetuks otsus 2002/848/EÜ (ELT L 337, lk 85), ja teiseks hüvitada kahju.

2 Hageja esitas eraldi dokumendina Esimese Astme Kohtusse 28. veebruaril 2003 saabunud taotluse ajutiste meetmete kohaldamiseks, paludes esimese võimalusena otsuse 2002/974 täitmise peatada. Esimese Astme Kohtu president jättis 15. mai 2003. aasta määrusega selle taotluse rahuldamata põhjendusel, et kiireloomulisuse tingimus ei olnud täidetud, ja jättis kohtukulude küsimuse edaspidiseks lahendamiseks.

3 Esimese Astme Kohtu teise koja esimees andis 16. juuli ja 22. oktoobri 2003. aasta määrustega ühelt poolt Madalmaade Kuningriigile ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigile loa menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks ning teiselt poolt Negotiating Panel of the National Democratic Front of the Philippines'ile ning L. Jalandoni'le, F. Agcaoili'le ja M. C. Ledesma'le (edaspidi „Negotiating Panel ja selle liikmed") loa menetlusse astumiseks hageja nõuete toetuseks.

4 Kuna akt, mille vaidlustamiseks hagi esialgu esitati, on menetluse jooksul korduvalt uuesti kehtetuks tunnistatud ja asendatud aktidega, mille kõigi kohaselt on hageja rahalised vahendid jätkuvalt külmutatud, ning hagejale anti luba oma nõuded ümber sõnastada selliselt, et need on suunatud nimetatud aktide vastu, siis otsustas Esimese Astme Kohus 11. juuli 2007. aasta otsuses kohtuasjas T-47/03: Sison *vs.* nõukogu (kohtulahendite kogumikus ei avaldata; edaspidi „kohtuotsus Sison") järgmist:

– tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 29. mai 2006. aasta otsus 2006/379/EÜ, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 teatavate isikute ja üksuste vastu

suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks artikli 2 lõiget 3 ja tunnistatakse kehtetuks otsus 2005/930/EÜ (ELT L 144, lk 21);

– jätta kahju hüvitamise nõue rahuldamata;

– mõista nõukogult lisaks oma kohtukuludele välja hageja kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud.

5 Hageja edastas 3. märtsi 2008. aasta kirjaga nõukogule põhikohtuasja menetluses ja ajutiste meetmete kohaldamise menetluses kantud kulude üksikasjad, mille summa oli tema väitel 109 009,35 eurot.

6 Nõukogu vaidlustas selle summa 4. juuli 2008. aasta kirjas ning tegi ettepaneku maksta hüvitamisele kuuluvate kulude katteks 45 000 eurot. Selles osas viitas ta Esimese Astme Kohtu 15. jaanuari 2008. aasta määrusele kohtuasjas T-228/02 DEP: Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran *vs.* nõukogu (kohtulahendite kogumikus ei avaldata, edaspidi „OMPI määrus").

7 Hageja teatas 7. juuli 2008. aasta kirjas, et ei nõustu nõukogu poolt pakutud kohtukulude summaga ning kutsus viimast üles tegema „mõistlikumat" pakkumist.

8 21. oktoobri 2008. aasta kirjas teatas nõukogu, et on valmis maksma hagejale kogusumma 50 000 eurot.

9 Kuna pooled hüvitamisele kuuluvate kulude summa osas kokkuleppele ei jõudnud, siis esitas hageja 1. detsembril 2008 kohtu kantseleisse saabunud dokumendiga Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 92 lõike 1 alusel käesoleva taotluse kohtukulude kindlaksmääramiseks.

10 Nõukogu esitas 26. jaanuaril 2009 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud kirjaga oma seisukohad selle taotluse kohta.

11 Hageja palub Esimese Astme Kohtul mõista nõukogult välja esiteks põhikohtuasja menetluses ja ajutiste meetmete kohaldamise menetluses kantud kulud summas 109 009,35 eurot, millele lisanduvad intressid määraga 7% aastas alates 3. märtsist 2008 kuni summa täieliku tasumiseni, ja teiseks käesolevas menetluses kantud kulud summas 2000 eurot.

12 Nõukogu palub Esimese Astme Kohtul määrata hüvitamisele kuuluvate kulude kogusummaks maksimaalselt 30 300 eurot.

Õiguslik käsitlus

Poolte argumendid

13 Hageja viitab ühelt poolt oma kirjale, mille ta saatis nõukogule 3. märtsil 2008 ja millele oli lisatud üksikasjalik ülevaade kõigist tema kuludest, sealhulgas advokaaditasud, masinakirja-, koopia-, reisi-, posti-, faksi- ja telefonikulud. Ta väidab, et kõik need kulud on olnud tema jaoks vältimatud ning need on arvestatud väga mõistlikul viisil. Lisaks ei ole nõukogu selles osas ühtegi vastuväidet esitanud.

14 Teiselt poolt viitab hageja tema 7. juulil 2008 nõukogule saadetud kirjale, kuivõrd selles on toodud hulk erinevusi käesoleva kohtuasja ja OMPI määruse aluseks olnud kohtuasja vahel (edaspidi „OMPI kohtuasi").

15 Esiteks oli OMPI kohtuasjas Esimese Astme Kohtu hinnangul hüvitamisele kuuluvate kulude kogusumma 40 000 euro asemel 50 000 eurot, millest nõukogult mõisteti välja üksnes neli viiendikku. Käesoleval juhul on nõukogult välja mõistetud kõik kohtukulud.

16 Teiseks hindas Esimese Astme Kohus OMPI kohtuasjas mitmesuguste kulude ja tasude suuruseks *ex aequo et bono* 2500 eurot, kuivõrd puudus üksikasjalik ülevaade neist kuludest. Käesoleval juhul esitas hageja selles osas nõutud 11 509,35 euro kohta nõuetekohased üksikasjalikud põhjendused.

17 Kolmandaks on käesoleval juhul ajutiste meetmete kohaldamisega seotud kohtukulud 7500 eurot, mitte 5000 eurot, nagu pakub nõukogu.

18 Neljandaks oli käesoleval juhul vältimatult vajalik palgata Filipiinidel advokaadid, eelkõige hageja kaitseks vajalike tõendite kogumiseks.

19 Viiendaks – OMPI kohtuasjas oli menetlusse astujaks üksnes Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, kuid käesolevas kohtuasjas on lisaks temale astunud menetlusse ka Madalmaade Kuningriik ning Negotiating Panel ja selle liikmed. Lisaks osalesid kaks viimati nimetatut menetluses väga aktiivselt.

20 Kuuendaks märkis Esimese Astme Kohus OMPI kohtuasjas (määruse punkt 66), et hagiavalduse pikkuseks on vaid 19 lehekülge, millest üle poole moodustavad täiesti asjakohatud väited. Sellised etteheited käesolevat kohtuasja ei puuduta, kuna esitatud argumentatsioon on suuresti erinev.

21 Hageja väidab, et kuna tema kantud kulude üksikasjalikku ülevaadet ei ole konkreetselt vaidlustatud, siis ei saa käesoleva kohtuasja ja OMPI kohtuasja vahelist analoogiat igal juhul määravaks argumendiks pidada.

22 Lisaks leiab ta, et Esimese Astme Kohus peaks nõukogult tema kasuks välja mõistma intressid määraga 7% aastas alates 3. märtsist 2008 kuni summa täieliku tasumiseni.

23 Viimaks leiab hageja, et käesolev taotlus on esitatud nõukogu ebamõistliku suhtumise tagajärjel ning sellest tulenevad talle täiendavad kulud, mida võib hinnata *ex aequo et bono* ja mille suurus on 2000 eurot.

24 Nõukogu väidab, et hageja nõutud kulude summa on ülemäära suur võrreldes OMPI kohtuasjas Esimese Astme Kohtu poolt välja mõistetuga.

25 Täpsemalt vaidleb ta vastu käesoleva kohtuasja ja OMPI kohtuasja väidetavatele erinevustele ning väidab vastupidi, et põhikohtuasjas pidid hageja advokaadid tegema objektiivselt sama hulga tööd, mida tegid OMPI kohtuasja hageja advokaadid. Ajutiste meetmete kohaldamise menetluse osas väidab nõukogu, et suurel määral korrati selles põhikohtuasjas esitatud argumente. Seetõttu on selle menetluse kulud suhteliselt tagasihoidlikud ega tohiks ületada 5000 eurot.

26 Käesoleval juhul kohaldatavate advokaaditasude määra kohta märgib nõukogu, et advokaadid arvestasid tunnitasu 150 eurot tunnis. Tema hinnangul tuleks käesoleval juhul lähtuda sellest tunnitasust, mitte OMPI kohtuasjas mõistlikuks peetud 250 euro suurusest tunnitasust.

27 Viimaks – mis puudutab ja mitmesuguseid kulusid ja tasusid, siis väidab nõukogu, et nende summa ei tohiks ületada 2500 eurot, mille Esimese Astme Kohus määras OMPI kohtuasjas.

28 Eeltoodut silmas pidades leiab nõukogu, et hüvitamisele kuuluvate kulude kogusummaks tuleks käesoleval juhul määrata 30 300 eurot, mis on tema väitel arvutatud järgmiselt:

– menetlus põhikohtuasjas: (190 tundi x 150 eurot = 28 500 eurot) – 1/5 = 22 800 eurot;

– ajutiste meetmete kohaldamise menetlus: 5000 eurot;

– mitmesugused kulud ja tasud: 2500 eurot.

Esimese Astme Kohtu hinnang

29 Kodukorra artikli 92 lõige 1 sätestab:

„Kui hüvitatavate kulude üle tekib vaidlus, annab kohtuasja menetlev [E]simese [A]stme [K]ohus asjaomase poole taotlusel ja pärast vastaspoole ärakuulamist määruse, mis ei kuulu edasikaebamisele."

30 Vastavalt kodukorra artikli 91 punktile b on hüvitatavad kulud „poolte menetlusega seotud vältimatud kulud, eelkõige reisi- ja elamiskulud ning esindaja-, nõustaja- või advokaaditasud". Nimetatud sättest nähtub, et kulud kuuluvad hüvitamisele üksnes siis, kui esiteks olid need seotud Esimese Astme Kohtu menetlusega ja teiseks olid need sel eesmärgil vältimatud (vt Esimese Astme Kohtu 28. juuni 2004. aasta määrus kohtuasjas T-342/99 DEP: Airtours *vs*. komisjon, EKL 2004, lk II-1785, punkt 13 ja seal viidatud kohtupraktika).

31 Väljakujunenud kohtupraktika alusel puudub ühenduste kohtul õigus määrata kindlaks poolte poolt oma advokaatidele makstava tasu suurust, vaid ta võib kindlaks määrata summa, mis tuleb kohtukulude tasumise eest vastutaval poolel hüvitada. Esimese Astme Kohus ei ole kohustatud kulude määramise taotluse lahendamisel arvestama advokaatide siseriiklikke tasumäärasid ega selle kohta asjaomase poole ja tema esindajate või nõustajate vahel sõlmitud võimalikku lepingut (vt eespool viidatud määrus kohtuasjas Airtours *vs*. komisjon, punkt 17 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Samuti võib väljakujunenud kohtupraktika kohaselt Esimese Astme Kohus tasumäärasid reguleerivate ühenduse õigusnormide puudumisel vabalt hinnata juhtumi asjaolusid, arvestades kohtuvaidluse eesmärki ja olemust, selle olulisust ühenduse õiguse seisukohalt, samuti kohtuasja keerukust, esindajate või nõustajate tehtud töö mahtu kohtumenetluses ja poolte majanduslikku huvi menetluses (vt eespool viidatud määrust kohtuasjas Airtours *vs*. komisjon, punkt 18 ja seal viidatud kohtupraktika).

33 Käesoleval juhul tuleb seega hüvitatavate kohtukulude summa määrata nende asjaolude alusel.

34 Selles osas tuleb kõigepealt tõdeda, et käesoleval kohtuasjal on selgelt analoogseid aspekte OMPI kohtuasjaga, mis puudutab nii vastavate hagejate majanduslikku huvi menetluses (OMPI määrus, punkt 51) kui ka nende kohtuvaidluste eesmärki ja olemust, nende olulisust ühenduse õiguse seisukohalt, samuti kummagi kohtuasja keerukust (OMPI määrus, punktid 52, 53, 55 ja 58). Lisaks on paljud õigusküsimused, mille kohta Esimese Astme Kohus otsuse tegi, ühesugused kohtuotsuse Sison põhjendustes ja Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 2006. aasta otsuses kohtuasjas T-228/02: Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran *vs.* nõukogu (EKL 2006, lk II-4665). Lisaks ei olnud hagejal võimalik tugineda viimati nimetatud otsusega loodud pretsedendile, kuivõrd see otsus tehti ligi kuus kuud pärast käesolevas kohtuasjas suuliste seisukohtade ärakuulamiseks korraldatud kohtuistungi toimumist.

35 Seetõttu näib sobiv kasutada nimetatud OMPI kohtuasja käesolevas kohtuasjas hüvitamisele kuuluvate kulude suuruse hindamisel võrdlusraamistikuna.

36 Mis puudutab hageja esindajate tehtud võimalikku töö mahtu kohtumenetluses, siis ilmneb hageja 3. märtsi 2008. aasta kirjale lisatud üksikasjalikust kulude ülevaatest, et töötundide kogumaht, mille hüvitamist nõutakse ja mille ühtne tunnitasu on 150 eurot, ulatub 650 tunnini (553 tundi advokaatide teenuseid, millele lisandub 97 tundi konsultatsioone hageja advokaatidega Filipiinidel).

37 Kuigi need töötunnid tunduvad raamatupidamislikust vaatepunktist nõuetekohaselt põhjendatud, tuleb ühenduste kohtul põhimõtteliselt arvesse võtta kogu töötundide arvu, mis võivad kohtumenetluse tarvis olla objektiivselt vältimatud, vaatamata advokaatide arvule, kelle vahel osutatud teenuseid võidi jagada (vt OMPI määrus, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika).

38 Selles osas tuleb meenutada, et tekkinud õiguslike küsimuste uudsus ja olulisus ning majanduslik huvi menetluses õigustavad seda, et hageja advokaadid pühendavad sellele märkimisväärse hulga töötunde (OMPI määrus, punkt 60).

39 Arvestades poolte selgitusi ei saa Esimese Astme Kohus siiski asuda seisukohale, et taotletav 97 500 euro suurune advokaaditasu, millele vastab 650 tundi tööd, oli nimetatud kohtus toimunud menetluse tarvis objektiivselt vältimatu.

40 Esiteks, kuigi eeltoodud asjaoludest nähtub, et käesolev kohtuvaidlus võis nõuda hageja advokaatidelt märkimisväärses mahus tööd, siis näib töötundide kogumaht, mille hüvitamist nõutakse, esmapilgul väga suur võrreldes sellega, mida peeti kohaseks OMPI kohtuasjas.

41 OMPI määruses (punkt 70) leidis Esimese Astme Kohus vastava kohtuastme menetluse tarvis vältimatute advokaaditasude arvutamise osas, et selles kohtuvaidluses oli kirjalikus menetluses objektiivselt vaja 150 tundi kogenud advokaadi tööd, kelle tasu oli 250 eurot tunnis, ja suulises menetluses 40 tundi sama advokaadi tööd.

42 Veel tuleb märkida, et need 190 töötundi arvestati kogu menetluse kohta, sh ühise seisukoha tühistamise taotlus ja kahju hüvitamise nõue, mis mõlemad jäeti vastu-

võetamatuse tõttu rahuldamata, mistõttu omakorda mõisteti nõukogult välja üksnes neli viiendikku hageja kohtukuludest.

43 Teiseks, erinevused käesoleva kohtuasja ja OMPI kohtuasja vahel, millele hageja tugineb, ei ole piisavad selleks, et Esimese Astme Kohus lahendaks käesoleval juhul kohtuasja märkimisväärselt erinevalt.

44 Mis puudutab esiteks käesoleval juhul ajutiste meetmete kohaldamise menetlusest tingitud täiendavat tööd, mille maht on hageja hinnangul 50 tundi (vastavalt 7500 eurot täiendavat advokaaditasu), siis see näib ülemäära suur, kuivõrd märkimisväärset osa argumentidest korratakse, nagu märkis nõukogu ja nagu ilmnes selle menetluse ja põhikohtuasja hagiavalduste võrdlusest.

45 Mis puudutab teiseks hageja vajadust kasutada välismaiste, käesoleval juhul Filipiinide advokaatide teenuseid, siis on õigus nõukogul, kui ta märgib, et ka OMPI kohtuasjas pidi hageja kasutama Inglise advokaatide teenuseid selleks, et võtta arvesse OMPI suhtes Ühendkuningriigis toimunud menetlust.

46 Mis puudutab kolmandaks menetlusse astujate suuremat arvu käesolevas menetluses ja nende aktiivset osalemist menetluses, siis ka selles osas rõhutab nõukogu õigesti, et ühelt poolt vastas hageja Madalmaade ja Ühendkuningriigi menetlusse astuja seisukohtadele samade põgusate kirjalike märkustega, milles olid samad argumendid, ning teiselt poolt piirdus ta üksnes sellega, et kiitis heaks Negotiating Paneli ja selle liikmete tema toetuseks menetlusse astumise.

47 Mis puudutab neljandaks käesoleva kohtuasja hageja ja OMPI kohtuasja hageja kirjalike dokumentide kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid erinevusi (vt selle kohta OMPI määrus, punkt 66), siis on tõsi, et käesoleva kohtuasja hagiavaldus oli sisutihedam kui OMPI kohtuasjas. Teised kirjalikus menetluses esitatud dokumendid olid siiski võrreldava pikkuse ja sisuga ning neis kahes kohtuasjas on olnud analoogseid menetluslikke küsimusi nii kirjalikus kui suulises menetluses.

48 Kolmandaks – kuigi on tõsi, et 150 euro suurune tunnitasu, mille kohaldamist hageja taotleb, näib väga mõistlik võrreldes 200, 300 ja 500 euro suuruste tunnitasudega, mida taotles OMPI kohtuasja hageja (OMPI määrus, punkt 64), siis võib seda tasu pidada siiski sobivaks tasuks, mida maksta pädeva ja kogenud professionaali töö eest, kes on võimeline töötama tõhusalt ja kiirelt. Siiski võetakse seda määrade erinevust arvesse käesoleva kohtumenetluse tarvis vältimatult vajalike töötundide kogumahu hindamisel.

49 Eeltoodust lähtudes tuleb põhikohtuasja menetluse ja ajutiste meetmete kohaldamise menetluse tarvis vältimatute advokaaditasude arvutamise osas asuda seisukohale, et selle menetluse käigus oli objektiivselt vaja kirjalikus menetluses 160 tundi kogenud advokaadi tööd, kelle tasu on hetkel praktikas kasutatavast ja Esimese Astme Kohtu poolt heaks kiidetud 150 euro suurusest tunnitasust tulenevalt 24 000 eurot (150 korda 160). Lisaks võib asuda seisukohale, et kohtuasjas oli suulises menetluses objektiivselt vaja 50 tundi sama advokaadi tööd, kelle tasu on seega 7500 eurot.

50 Neile summadele tuleb lisada mitmesuguste kulude ja tasude summa, mille osas nõukogu väidab, et see ei tohiks ületada 2500 eurot, millise summa määras Esimese Astme Kohus *ex aequo et bono* OMPI kohtuasjas, kuid mis hageja 3. märtsi 2008. aasta kirjale lisatud üksikasjaliku ülevaate kohaselt on 11 509,35 eurot.

51 Selles osas leiab Esimese Astme Kohus, et hüvitamisele kuuluvateks kuludeks tuleb tunnistada kõik masinakirja-, koopia-, posti-, faksi- ja telefonikulud, kuna need näivad nimetatud ülevaates nõuetekohaselt põhjendatud ja mõistlikult hinnatud.

52 Seevastu tuleb välja jätta reisikulud, mis puudutavad hageja advokaatide üheksat reisi Brüsselist Utrechti summas 1620 eurot, hageja kaht reisi Utrechtist Luxembourgi summas 760 eurot ning hageja advokaatide reisi Brüsselist Luxembourgi summas 218 eurot. Advokaadi reisikulusid kliendiga isiklikult viimase elukohas kohtumiseks (vt selle kohta Euroopa Kohtu 15. märtsi 1994. aasta määrus kohtuasjas C-107/91 DEP: ENU *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 23) ega hageja reisikulusid suuliste seisukohtade ärakuulamiseks korraldatud kohtuistungil Luxembourgis isiklikult viibimiseks, kui Esimese Astme Kohus ei ole tema kohalolekut palunud ega asjaolud seda nõudnud (vt selle kohta Euroopa Kohtu 17. septembri 1981. aasta määrus kohtuasjas 24/79 DEP: Oberthür *vs.* komisjon, EKL 1981, lk 2229, punktid 2 ja 3, ja 16. detsembri 1999. aasta määrus kohtuasjas C-137/92 DEP: Hüls *vs.* komisjon, kohtuasjade kogumikus ei avaldata, punktid 21 ja 22; Esimese Astme Kohtu 8. juuli 1998. aasta määrus kohtuasjas T-85/94 DEP ja T-85/94 OP-DEP: Branco *vs.* komisjon, EKL 1998, lk II-2667), ega poole advokaadi reisikulusid pärast suulise menetluse lõppu, nimelt Esimese Astme Kohtu otsuse kuulutamisel Luxembourgis isiklikult viibimiseks (vt selle kohta Euroopa Kohtu 6. jaanuari 2004. aasta määrus kohtuasjas C-104/89 DEP: Mulder jt *vs.* nõukogu ja komisjon, EKL 2004, lk I-1, punktid 48–50) ei saa põhimõtteliselt pidada menetluse tarvis vältimatuteks.

53 Seetõttu on hüvitamisele kuuluvate muude kulude ja tasude kogusumma 8911,35 eurot.

54 Eeltoodut arvesse võttes on põhjendatud hinnata hüvitamisele kuuluvate kulude suuruseks 41 000 eurot.

55 Kuna nimetatud summa arvestab kohtuasja kõiki asjaolusid kuni käesoleva määruse kuulutamise hetkeni, ei tule eraldi lahendada käesolevas menetluses pooltel tekkinud kulude hüvitamist (vt selle kohta eespool viidatud määrus Mulder jt *vs*. nõukogu ja komisjon, punkt 87) ega ka taotlust viivise maksmise kohta (eespool viidatud Euroopa Kohtu määrus kohtuasjas ENU *vs*. komisjon, punkt 26, ja 6. novembri 1996. aasta määrus kohtuasjas C-220/91 P-DEP: Preussag Stahl *vs*. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 11; Esimese Astme Kohtu 10. veebruari 2009. aasta määrus kohtuasjas T-58/05 DEP: Centeno Mediavilla jt *vs*. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 43).

56 Arvestades lisaks kohtuasja tulemust ei tule hüvitamisele kuuluvatele kuludele lisada käesoleva kohtukulude kindlaksmääramisega seotud summat (vt selle kohta eespool viidatud määrus Mulder jt *vs*. nõukogu ja komisjon, punkt 88).

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (seitsmes koda)

määrab:

Kinnitada Euroopa Liidu Nõukogu poolt Jose Maria Sisonile hüvitatavate kohtukulude suuruseks 41 000 eurot.

Luxembourgis, 2. juunil 2009.

Kohtusekretär	Koja esimees
E. Coulon	N. J. Forwood